

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/353/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612207479
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1612207479.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, zastúpená advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, proti odporcovi: O. zastúpená opatrovníkom Q. o zaplatenie 1.877,31 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02.07.2012 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Malacky návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporkyňi (pôvodne označenej ako odporca v 1. rade) a pôvodne žalovanému aj odporcovi v 2. rade Dušanovi Komáčekovi, bytom Rohožník 394/3, domáhal zaplatenia sumy 1.877,31 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.420,15 Eur od 29.06.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči pôvodne žalovaným obom odporcom. Postupca a odporcovia v 1. a 2. rade uzavreli dňa 27.02.2004 zmluvu č. 37219372, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že odporcovia v 1. a 2. rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1.877,31 Eur a ktorá pozostávala z istiny 420,15 Eur, riadneho úroku 1,19 Eur, úroku z omeškania 443,36 Eur a ostatného príslušenstva 12,61 Eur. Odporkyňa (pôvodne v 1. rade) uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku. Navrhovateľ si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.06.2011, dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po dni riadnej splatnosti úveru. Pokiaľ nenastala riadna splatnosť úveru navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/1215/2012-27 zo dňa 06.09.2012, ktorý však musel uznesením č. k. 6C/353/2013-42 zo dňa 04.10.2013 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo odporcovi v 2. rade doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 6C/353/2013-106 zo dňa 12.11.2015 súd ustanovil odporcovi v 1. rade opatrovníka v osobe Q., pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť po doručení platobného rozkazu. Vzhľadom na skutočnosť, že pobyt odporkyne (pôvodne v 1. rade) súdu nebol známy, ustanovil jej opatrovníka s poukazom na § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Pred začatím konania vo veci samej vzal navrhovateľ svoj návrh voči odporcovi v 2. rade späť, preto súd konanie voči odporcovi v 2. rade zastavil podľa § 96 ods. 1,3 O. s. p.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca a opatrovníčka odporkyne sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili súhlasiac s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti, preto súd prejednával a vec rozhodol v ich neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav.

Zo zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a pôvodne označenými odporcami v 1. a 2. rade (v zmluve označený ako dlžníci) dňa 27.02.2004 vyplýva (čl. I), že odporkyne a pôvodne žalovanému odporcovi v 1. rade bol poskytnutý úverový rámec vo výške 1.327,75 Eur (40.000 Sk) s premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne, s konečnou splatnosťou úveru 26.05.2005 s dohodnutým úrokom s meškania 26,40% ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca, s poplatkom za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca mesačne a s dohodnutým úrokom z prečerpania 26,40% ročne. Konečná splatnosť úveru bola stanovená do na deň 26.02.2005. Zmluvu uzatvorili na dobu určitú, na obdobie jedného roka odo dňa podpísania zmluvy, s tým, že doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka (čl., III bod 1. Zmluvy). Predmetný úverový rámec sa vzťahoval na číslo sporožirového účtu dlžníka XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Navrhovateľ všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu platné ku dňu uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere súdu nedoložil. Do spisu doložil Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a. s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby platné od 01.02.2006, ktoré sa však na predmetnú zmluvu nevzťahovali.

Z výpisu zo sporožirového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX doloženého v spise súd istil, že dňa 24.02.2004 založil právny predchodca navrhovateľa kontokorentnú zmluvu na účet odporkyne a dňa 27.02.2004 schválil kontokorentnú zmluvu a poskytol odporkyne na účet sumu 40.000,- Sk. Od tej doby mesačne v súlade s čl. II bod 1. zmluvy realizoval príkazy odporkyne na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu uvedeného v čl. I zmluvy a to až do 07.04.2008, kedy došlo k ukončeniu aktívnej kontokorentnej zmluvy s debetným zostatkom na účte - 42.867,- Sk . Dňa 10.04.2008 si právny predchodca k uvedenému debetnému zostatku pripočítal poplatok za zrušenie účtu, debetné úroky, zmluvné úroky z omeškania, pričom celkový dlh k 10.04.2008 predstavoval sumu - 43.376,80 Sk vrátane všetkých úrokov a poplatkov podľa zmluvy o kontokorentnom úvere.

Listom zo dňa 08.04.2008 právny predchodca navrhovateľa vypovedal odporkyne zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s tým, že na účte ku dňu vyhotovenie výpovede je debetný zostatok v sumu -42.867,- Sk.

Listom zo dňa 12. 06.2012 vyzval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy v celkovej výške 2.003,28 Eur do 19.06.2012, nakoľko si svoje záväzky zo zmluvy odporkyňa nespĺnila. V liste uviedol, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, ktorá bola odporkyne oznámená.

Právne nástupníctvo navrhovateľa mal sú preukázané zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 , ktorou Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca postúpila pohľadávku v sume 1.877,31 Eur voči odporcom na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka.

Právny predchodca navrhovateľa listami zo dňa 18.07.2011 oznámil pôvodne označeným odporcom v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, doklad o doručení tohto oznámenia súdu nepreukázal.

Z dohody o uzatvorení splátkového kalendára a uznání záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorý doklad navrhovateľ predložil súdu, vyplýva, že dňa 13.12.2011 uznala odporkyňa písomne svoj dlh voči navrhovateľovi čo do dôvodu a výšky záväzkov zo zmluvy uzavretej s právnym predchodcom navrhovateľa v sume 1.420,15 Eur, náklady na inkasné konanie vo výške 150,- Eur a príslušenstvo pohľadávky podľa zmluvy, ktoré bude vyčíslené pri vystavení splátkového kalendára. Zároveň sa s navrhovateľom dohodla na splatení dlhu v mesačných splátkach, ktorých výška nebola v dohode určená, vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka mala byť uhradená dňa 20.01.2012. V prípade, že odporca v 1. rade podľa tejto dohody nebude splácať svoj záväzok podľa vyššie dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Zároveň odporkyňa v dohode vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Obč. zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické

správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a. s. poskytla odporcovi úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporca prijal finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporcu v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa danej v § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a postavenie banky, ktorá poskytla podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporcom podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejmý z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je sporiteľňa, ktorej predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by odporca požadoval poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah účastníkov nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky bankou na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporcu, pričom nebolo pochyb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešlo aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia v písomnej forme a obsahujúcej niektoré náležitosti podľa ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z. z.. Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnúť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné

pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Z obsahu zmluvy o kontokorentnom úvere mal súd preukázané, že konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 26.02.2005, pričom zmluva bola uzavretá na obdobie jedného roka odo dňa podpísania zmluvy s tým, že doba trvania zmluvy sa predlžovala vždy o dobu jedného roka pokiaľ dlžník neoznámil veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie zmluvy. Z listinných dokladov, ktoré navrhovateľ súdu doložil mal súd preukázané, že v danom právnom vzťahu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru zo strany právneho predchodcu navrhovateľa tak, ako to uviedol navrhovateľ v svojom liste zo dňa 12.06.2012, aj keď navrhovateľ túto skutočnosť ničím nepreukázal. Túto skutočnosť však potvrdzuje aj doložený výpis zo sporožirového účtu odporkyne, z ktorého vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa dňa 07.04.2008 ukončil kontokorentnú zmluvu s debetným zostatkom na účte - 42.867,- Sk a listom zo dňa 08.04.2008 vypovedal odporkyni zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 08.04.2008 potom začala plynúť právnomu predchodcovi navrhovateľa v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva zo zmluvy (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 08.04.2011. Návrh bol na súd podaný dňa 02.07.2012, teda v čase, keď bol nárok navrhovateľa v celom rozsahu premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súdna prax (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 4Co/940/2013 zo dňa 16.10.2014) už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 dohody obsahovo označené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. V dohode nie je fakticky uvedená forma splatenia záväzku, výška splátok a ich počet, ktorými sa mal dlh uhradiť. Okrem toho v dohode došlo k uznaniu aj neurčitého príslušenstva, ktoré malo byť vyčíslené až v budúcnosti. Súd preto uznanie dlhu odporcom považoval za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči zákonu (§ 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z.) a aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže znenie dohody bolo neurčité a nezrozumiteľné a mŕňajúce sa účelu, ktorý chceli účastníci dohodou dosiahnuť.

Preto uvedené uznanie dlhu, nakoľko Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu, tak ako tvrdí navrhovateľ a to aj vo vzťahu, čo sa týka premlčania žalovanej pohľadávky.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane odporkyne je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Na základe takto vyhodnoteného skutkového a právneho stavu veci súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd vo vzťahu navrhovateľ a odporcovia rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., odporkyňa bola v konaní plne úspešná, nenavrhol priznať trovy konania a žiadne trovy konania jej zo spisu ani nevyplývajú, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa náhradu trov voči navrhovateľovi nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)